

KRAJSKÁ PROKURATÚRA BANSKÁ BYSTRICA
Partizánska cesta 1, 975 62 Banská Bystrica 1

Číslo: 1 Kv 55/22/6600-12
EEČ: 2-44-606-2023

Banská Bystrica 29.05.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: trestný čin: porušovanie predpisov o nakladaní s kontrolovaným tovarom a technológiami podľa § 124c odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 253/2001 Zbierky zákonov
trestný čin: porušovanie predpisov o nakladaní s kontrolovaným tovarom a technológiami podľa § 124a odsek 2 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 183/1999 Zbierky zákonov

Rozhodol: prokurátor oddelenia prvostupňového a boja proti organizovanému zločinu Krajskej prokuratúry Banská Bystrica

Podľa § 215 odsek 1 písmeno d (§ 9 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- trestný čin: porušovanie predpisov o nakladaní s kontrolovaným tovarom a technológiami podľa § 124c odsek 1 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 253/2001 Zbierky zákonov štádium: pokus
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci
- trestný čin: porušovanie predpisov o nakladaní s kontrolovaným tovarom a technológiami podľa § 124a odsek 2 Trestného zákona číslo 140/1961 Zbierky zákonov v znení zákona číslo 183/1999 Zbierky zákonov štádium: pokus
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa 16. 05.2001 pri osobnom kontakte s námestníkom riaditeľa XXXXX, nar. 11. 07. 1958 v objekte Leteckých opravovní Trenčín š.p. predložil fotokópiu certifikátu

konečného užívateľa k zadržanému vrtuľníku pre republiku Guinea a následne dňa 29. 05. 2001 sa opätovne domáhal vydania zadržaného vrtuľníka, čo sa mu nepodarilo a preto dňa 28. 08. 2001 predložil XXXXX originál certifikátu konečného užívateľa na republiku Namíbia a následne dňa 30. 08. 2001 ako zástupca firmy XXXXX deklaroval listom, ktorý adresoval Colnému úradu v Bratislave, vlastníctvo k zadržanému vrtuľníku MI-35, v.č. 3532464615299, následne začiatkom mesiaca september 2001 kontaktoval XXXXX, riaditeľa Leteckých opravovní Trenčín š.p., ktorého požiadal, aby podpísal návrh nového kontraktu na opravu vyššie uvedených vrtuľníkov, avšak už s republikou Namíbia, čo XXXXX odmietol, pričom všetky tieto kroky XXXXX smerovali k vydaniu licencie na vývoz zadržaného vrtuľníka a k jeho následnému vývozu do krajiny, ktorá je v zmysle Rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN embargovanou krajinou,

lebo trestné stíhanie je neprípustné, preto že je trestné stíhanie premlčané.

Odôvodnenie:

Prokurátor Krajskej prokuratúry Banská Bystrica je príslušný na konanie v zmysle opatrenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky pod č. k. IV Gn 3026/01-25 zo dňa 29. 11. 2001.

Dňa 28. 11. 2001 vyšetrovateľ Krajského úradu justičnej polície Policajného zboru Banská Bystrica vydaním uznesenia pod ČVS: KUV-89/OVVK-2001 podľa ustanovenia § 160 ods. 1 zákona č. 140/1961 Zb. Trestného poriadku (ďalej len „*Trestný poriadok* č. 140/1961 Zb.“) účinného v čase vydania uznesenia začal trestné stíhanie a súčasne podľa ustanovenia § 163 ods. 1 Trestného poriadku č. 140/1961 Zb. vzniesol obvinenie okrem iného aj **XXXXX**, v súčasnosti **trvalým bydliskom XXXXX** (ďalej len „*obvinený*“) na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto uznesenia.

V ďalšom štádiu vyšetrovania boli vykonávané procesné úkony, v rozsahu domovej prehliadky v rodinnom dome obvineného dňa 29. 11. 2001, prehliadky viacerých motorových vozidiel, bezpečnostnej schránky a ďalšie. Od svedka XXXXX a XXXXX boli zabezpečené listinné dokumenty súvisiace s trestnou vecou.

Vo veci bol dňa 29. 11. 2001 vypočutý obvinený, ktorý k veci uviedol, že XXXXX bol jeho spoločníkom vo firme XXXXX a tiež vo firme XXXXX, XXXXX, rozišli sa v roku 1998. Vzhľadom na ďalšie aspekty, ktoré boli okolo osoby Islamova sa rozhodol, že by obvinenému mohol poškodiť povest', preto potom Islamov prevzal firmu XXXXX začiatkom roka 1999, ktorú budoval spolu s africkými priateľmi. K vrtuľníku M 35 uviedol, že o jeho existencii sa dozvedel v apríli 2001 od spoločníka XXXXX Compagnie, ktorý mu osobne zatelefonoval z Guinejskej republiky, či sú nejaké problémy, lebo dvaja ľudia z britskej ambasády prišli vyšetrovať predmetný vrtuľník a žiadali XXXXX, aby prišiel na Slovensko potvrdiť vlastníctvo k predmetnému vrtuľníku, ktorý je zadržaný na území SR. Následne kontaktoval XXXXX, ktorý robil XXXXX vodiča, ten mu uviedol, že Islamov zorganizoval opravu vrtuľníkov v LOT Trenčín a druhý je zadržaný na letisku Sliač, následne išiel na základe plných mocí na osobné stretnutie s XXXXX. XXXXX mu poskytol vysvetlenie a tiež kópie listov colných úradov týkajúcich sa vzatia vrtuľníka pod colný dohľad, s tým, že tento vrtuľník mal ísť do Namíbie, čo potvrdzovala EUC Namíbijskej republiky. Dôvod zadržania bol ten, že 1. vrtuľník išiel do embargovanej krajiny Libérie. Na základe toho obvinený uviedol, že bol ochotný prevziať garančný dohľad a že vrtuľník obdrží konečný užívateľ, pretože prvotný pohyb vrtuľníka mal smerovať do Guinejskej republiky. Uvedené obvinený konzultoval so XXXXX (licenčná komisia na Ministerstve hospodárstva SR), ktorému následne ukázal EUC Guinejskej republiky, ktoré mu bolo doručené poštou. Obvinený ďalej poukázal na právne problémy s preukazovaním vlastníctva vrtuľníka (opravu podpísal XXXXX). Obvinený ďalej

uviedol, že v mesiaci máj – apríl 2001 ho kontaktoval nejaký pán z Turecka, ktorý ho požiadal o pomoc „vytiahnutia“ vrtuľníka č. 2 pre Namíbijskú republiku, ten mu povedal, že vrtuľník č. 2 si objednala Namíbijská republika cez firmu v Turecku a následne na Islamova, ktorý vystupoval pod XXXXX, na čo mu obvinený uviedol, že potrebuje originál EUC Namíbie, ktorý mal obvinený obdržať vojenského ataše Namíbijskej republiky na ambasáde v Berlíne – od p. XXXXX. Tento prišiel na Slovensko, obvinený sa s ním stretol v LOT Trenčín spolu s XXXXX a ďalšími ľuďmi. XXXXX im avizoval, že Namíbia je priepustná, ale bude potrebné dotiahnuť právny stav týkajúci sa vlastníctva vrtuľníka. Vzhľadom na to, že XXXXX chcel vidieť uvedený vrtuľník, obvinený sa to snažil zabezpečiť prostredníctvom colného úradu Banská Bystrica, týchto požiadal o osobnú prehliadku vrtuľníka faxom a zaslal im podklady, to či tam obvinený deklaroval vlastníctvo k vrtuľníku sa vyjadriť nevedel, ale potvrdil, že tento list podpísal, keď tak deklarované vlastníctvo bolo, tak len formálne vlastníctvo XXXXX, pretože žiaden doklad o vlastníctve vrtuľníka nemal, prehliadka im umožnená nebola, lebo nepredložili dokumenty. Obvinený ďalej uviedol, že XXXXX mu navrhol, že vypracuje určitú formu obchodnej zmluvy medzi LOT Trenčín a Ministerstvom obrany Namíbijskej republiky v zastúpení XXXXX. Opätovne mal telefonáty z Turecka ohľadom stavu vrtuľníka. Následne sa stretol so XXXXX, ktorý mu uviedol, že nemôže podpísať kontrakt, pretože vrtuľník je vo vlastníctve Kirgizskej republiky a potrebuje písomné vyjadrenie XXXXX, ktorý podpísal kontrakt na jeho opravu pre Kirgizskú republiku. Obvinený ďalej predostrel svoj pohľad na vec, uviedol, že pozná XXXXX, stretol sa s ním v roku 2000 v zime, vtedy mu povedal, že robí nejaký obchod za prítomnosti XXXXX, ktorý sa tam tiež nachádzal. Obvinený ďalej uviedol, že niekedy v lete 2001 sa stretol s XXXXX v Bratislave, ktorý mu poskytol nejaké listiny, z ktorých sa obvinený dozvedel, že príjemcom vrtuľníka je XXXXX, tieto dokumenty následne dal aj LOT Trenčín – XXXXX. Na otázky vyšetrovateľa uviedol, že spoločníkom v PECOS Compagnie v Guinei bol spolu s XXXXX, XXXXX a XXXXX, kde predmetom bol obchod s civilným vojenským tovarom. Čo sa týka osôb XXXXX, XXXXX a obvineného, títo uvedený vrtuľník nekupovali, nedoviezli na SR, nevykonali takzvaný zušľacht'ovací proces, toto bola osobná aktivita XXXXX. Nemal vedomosť, že či XXXXX v prospech ich firmy vykonal nejaký kontrakt na území SR.

Dňa 29. 11. 2001 bol vypočutý XXXXX, ktorý uviedol okolnosti, pre ktoré bolo vznesené obvinenie XXXXX. K obvinenému sa vyjadril, že sa s ním stretol viackrát k druhému vrtuľníku, pred tým o ňom v živote nepočul. Tiež sa okrem iného vyjadril, že obvinený ho presvedčil, že EUC musí stačiť na to, aby to potvrdilo skutočného vlastníka vrtuľníka, tiež ho presvedčil, že uvedený vrtuľník kúpili od Kirgizskej republiky, svedok ho žiadal o doklad, ktorý obvinený nepredložil.

Svedok XXXXX dňa 30. 11. 2001 opísal okolnosti skutku vo vzťahu k obvinenému XXXXX a obvinenému XXXXX. K obvinenému sa vyjadril, že sa s ním stretli až pri treťom jednaní, prvý kontakt mal s ním začiatkom septembra 2001, kedy mu predkladal nejaké nepodstatné dokumenty, ktorými sa domáhal zmeny pôvodného kontraktu, ktoré spočívali v exkluzívnom zastúpení z Namíbie a dokumenty, ktoré mali potvrdzovať súhlas Ministerstva obrany Kirgizska k odpredaju vrtuľníka spoločnosti XXXXX. Obvinenému svedok uviedol, že ak nebude predložený hodnoverný dôkaz o vlastníctve vrtuľníka, nebude v tejto veci konať. V snahe celú situáciu vyriešiť podali na Ministerstvo zahraničných vecí SR žiadosť o udelenie vývozných licencií, táto nebola ani prejednaná.

Ďalej bol vo veci vypočutý svedok XXXXX dňa 19. 12. 2001, z ktorého výpovede vyplýva, že dostal mandát na základe rezolúcie BR OSN zo dňa 07. 03. 2001 pod č. 1343, ktorá uvalila rôzne sankcie na Libériu a Sierra Leone, pričom sa vyšetrovalo porušovanie sankcií na zbraňové embargo, kde výsledkom bolo to, že XXXXX je ústrednou spoločnosťou pre vývoz zbraní do Libérie, kde predstavoval legálneho nákupcu týchto zbraní. Ďalej uviedol, že si vymenili informácie s Ministerstvom obrany v Guinei a s akvizičným odborom tohto ministerstva, týchto konfrontovali s dokladmi od XXXXX, pretože si chceli overiť legálnosť obchodov a certifikátu EUC v Guinei, pričom tieto úrady potvrdili, že všetky

dokumenty EUC boli falošné a osoba, ktorá tieto dokumenty podpísala XXXXX už tri roky v tom čase nebola vládny zamestnancom.

Ďalej vo veci boli vypočutí svedkovia XXXXX dňa 10. 01. 2002, ktorý predložil fax od obvineného XXXXX, z ktorého obsahu jednoznačne vyplýva deklarácia vlastníctva vrtuľníka zo strany XXXXX a obvinený ako zástupca tejto spoločnosti, a to bez ďalšieho právneho titulu nadobudnutia tohto vlastníctva. Ďalej bol vypočutý svedok XXXXX dňa 29. 11. 2001, ktorý uviedol, že obvineného nepozná, vo zvyšnej časti vypovedal k obvinenému XXXXX. Dňa 29. 11. 2001 vypovedal XXXXX, ktorý poznal obvineného s tým, že obchodoval vo firme XXXXX s vojenským materiálom primárne s africkými krajinami. Dňa 30. 11. 2001 bol vypočutý svedok XXXXX, ktorý uviedol, že obvineného Juska nepozná, uviedol okolnosti problémov s vývozom druhého vrtuľníka po vykonaní opráv. Dňa 10. 01. 2002 bol vypočutý XXXXX, kde uviedol, že s obvineným sa pozná od 1997, poznal aj XXXXX, ktorému robil vodiča, potvrdil, že obvinený o prvom vrtuľníku nevedel, vo vzťahu k druhému ho obvinený kontaktoval, ktorému povedal, že je na Sliachi v hangári. Ďalej boli vypočutí svedkovia XXXXX dňa 19. 12. 2001 a XXXXX dňa 19. 12. 2001.

Vo veci boli ďalej zabezpečené listinné dôkazy od Colného úradu Banská Bystrica, Leteckých opravovní Trenčín, š. p., Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky a ďalších relevantných štátnych orgánov alebo osôb.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti je náležité konštatovať, že dôvodnosť trestného stíhania vo vzťahu k obvinenému XXXXX je na mieste, je prítomný dôvodný predpoklad, že skutok sa stal, tento je trestným činom a že ho spáchal obvinený XXXXX, pričom uvedené je len v štádiu podozrenia kvalitatívne zodpovedajúcom vzneseniu obvinenia – dôvodné podozrenie, pretože vo veci nebola na obvineného podaná obžaloba, čo evokuje dôkaznú núdzu vo vzťahu k obvinenému XXXXX, ktorá bola zapríčinená jednak tým, že sa nepodarilo zabezpečiť ďalších obvinených XXXXX a XXXXX, tiež tým, že sa nezabezpečili relevantné podklady z Guinejskej republiky cestou právnej pomoci. V kontexte toho poukazujem predovšetkým na listinnú dokumentáciu, ktorú predkladal XXXXX XXXXX, kde poukazujem napríklad na Certifikát koncového užívateľa zo dňa 09.05.2001, ktorý mal byť vydaný Guinejskou republikou vo francúzskom jazyku pod č. k. 122, z ktorého obsahu vyplýva vyhlásenie, že predmetný vrtuľník je určený na využitie Guinejskej republike a vyvezený do ďalších tretích krajín, pričom podpísaný je XXXXX, o ktorom sa svedok XXXXX ako zástupca OSN vyjadril, že osoba XXXXX 3 roky nepracovala ako vládny zamestnanec. Ďalej poukazujem na výpovede XXXXX, XXXXX a XXXXX, z ich výpovedí vyplýva, že obvinený XXXXX presviedčal Chupáča, že EUC musí stačiť na potvrdenie skutočného vlastníka a prejavil iniciatívu, ktorá jednoznačne smerovala k vyriešeniu problému vývozu vrtuľníka. V kontexte výpovede XXXXX, ktorý sa vyjadril, že spoločnosť PECOS je ústrednou spoločnosťou pre vývoz zbraní do Libérie, ktorá je embargovaná krajinou, tak vytvára dôvodný predpoklad správnosti vznesenia obvinenia v štádiu pokusu.

Následne bolo trestné stíhanie vo vzťahu k osobe obvineného XXXXX prerušené postupom podľa ustanovenia § 173 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku č. 140/1961 Zb. dňa 09. 04. 2003 pod ČVS: KUV-89/OVVK-2001, a to z dôvodu neprítomnosti obvineného vec náležite objasniť. V odôvodnení tohto uznesenia sa konštatuje, že obhajobu obvineného XXXXX nebolo možné verifikovať, kde bola konštatovaná dôkazná núdza. Uvedené skutočnosti – neprítomnosť obvinených sa ale (ako zákonný dôvod prerušenia trestného stíhania) vzťahovali na iných obvinených, a to konkrétne na obvinených XXXXX, XXXXX (občan Kirgizskej republiky) a XXXXX XXXXX, XXXXX (občan Ruskej federácie), ktorí neboli počas celého vyšetrovania dostupní, ich pobyt nebol známy, nie na obvineného XXXXX. Uvedených obvinených nebolo možné zabezpečiť pre účely trestného konania do dnešného dňa.

Zároveň ale platí, že súčasťou právnej istoty musí byť aj právo obvineného, voči ktorému ak počas plynutia premlčacej doby sa orgánom činným v trestnom konaní nepodarí náležite vyvodiť trestnú zodpovednosť za spáchanie trestného činu, dosiahnuť po jej uplynutí zánik trestnej zodpovednosti.

Vzhľadom na skutočnosť, že prerušené trestné stíhanie bolo aj vo vzťahu k obvinenému XXXXX, je na mieste uviesť, že dôvod prerušenia trestného stíhania sa nevzťahoval na neho, pretože on ako obvinený bol riadne vypočutý a bol počas vyšetrovania k dispozícii. Z uvedeného dôvodu tak jednoznačne bolo nevyhnutné zaoberať sa otázkou premlčania trestného stíhania, pretože uvedený dôvod spočívania premlčacej doby vo vzťahu k obvinenému XXXXX neexistoval a jemu premlčacia doba riadne plynula. Z tohto dôvodu vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ Banská Bystrica dňa 13. 09. 2022 pod ČVS: ORP-374/3-VYS-BB-2022 vydal uznesenie podľa ustanovenia § 228 ods. 5 Trestného poriadku, aby pokračoval v trestnom stíhaní a obvineného XXXXX vylúčil dňa 13. 09. 2022 na samostatné konanie.

V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 Trestného zákona sa **trestnosť činu posudzuje** a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný (v intenciách nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 9/2013-89 zo dňa 10. 09. 2014). Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší. V danom prípade tak bolo nevyhnutné vyhodnotiť, ktorá právna úprava (terajšia alebo úprava v čase spáchania skutku) je pre obvineného priaznivejšia. Pre obvineného je jednoznačne priaznivejšia právna úprava platná a účinná v čase spáchania skutku, pretože v zmysle terajšej právnej úpravy sa do doby premlčania nezapočítava doba počas ktorej je prerušené trestné stíhanie (§ 87 ods. 2 písm. e) Trestného zákona účinného v súčasnosti).

V zmysle ustanovenia § 67 ods. 1 písm. c) Trestného zákona je premlčacia doba v trvaní 5 rokov, ak je horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody najmenej tri roky. V danom prípade právna kvalifikácia skutku jednoznačne spĺňa uvedenú podmienku.

Do premlčacej doby sa v zmysle ustanovenia § 67 ods. 2 Trestného zákona nezapočítava doba, po ktorú nebolo možné páchatel'a postaviť pred súd pre zákonnú prekážku, doba, po ktorú sa páchatel' zdržiaval v cudzine a skúšobná doba podmienenečného zastavenia trestného stíhania. Z daného vyplýva, že premlčacia doba vo vzťahu k obvinenému XXXXX nespočívala, o tomto svedčí vyjadrenie obhajcu obvineného, ktoré prezentoval vo svojej žiadosti zo dňa 05. 04. 2022, kde uviedol, že obvinený počas celého obdobia sa nachádzal na území Slovenskej republiky, pričom zároveň uvádzam, že počas prerušenia trestného stíhania nebola ani žiadna potreba zo strany orgánov činných v trestnom konaní zabezpečiť prítomnosť obvineného na ďalších úkonoch vyšetrovania.

Ďalej uvádzam, že v zmysle ustanovenia § 67 ods. 3 Trestného zákona nemohlo dôjsť ani k prerušeniu premlčania trestného stíhania počas plynutia premlčacej doby, pretože posledný relevantný procesný úkon vo vzťahu k obvinenému XXXXX bol jednoznačne vykonaný pred prerušením trestného stíhania, ktoré bolo ešte dňa 09. 04. 2003. Ďalej bolo zisťované, že či obvinený XXXXX počas plynutia premlčacej doby nespáchal iný trestný, kde z odpisu z registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 06. 04. 2023 vyplýva, že obvinený nemá žiaden záznam v odpise z registra trestov. Obvinený zároveň nebol stíhaný pre trestný čin uvedený v ustanovení § 67a Trestného zákona, ktorých trestnosť sa nepremilčí.

Z uvedeného dôvodu tak jednoznačne vyplýva, že premlčacia doba 5 rokov uplynula a trestné stíhanie obvineného XXXXX je neprípustné.

V zmysle ustanovenia § 215 odseku 1 písm. d) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je neprípustné z niektorého dôvodu uvedeného v ustanovení § 9

Trestného poriadku. Ustanovenie § 9 Trestného poriadku ustanovuje zákonné podmienky neprípustnosti trestného stíhania. Podľa § 9 odseku 1 písm. d) Trestného poriadku trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak je trestné stíhanie premlčané.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok (§ 185 a nasl. Tr. por.). V trestnom stíhaní sa pokračuje, ak obvinený vyhlási do troch dní od doručenia uznesenia, že na prejednaní veci trvá.

Mgr. Jakub Mikuda
prokurátor